

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ αριθ. 1/2001

σχετικά με πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής καθώς και άλλων διαφόρων κανονισμών για την κοινή γεωργική πολιτική

(υποβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 279 ΕΚ)

(2001/C 55/01)

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 248 παράγραφος 4 και 279,

το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 2673/1999 του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1999 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4, το άρθρο 19 παράγραφος 6 και το άρθρο 102 παράγραφος 3,

την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής καθώς και άλλων διαφόρων κανονισμών για την κοινή γεωργική πολιτική ⁽³⁾,

την αίτηση γνωμοδότησης για την πρόταση αυτή που υπέβαλε το Συμβούλιο στο Ελεγκτικό Συνέδριο στις 13 Σεπτεμβρίου 2000, η οποία περιήλθε στο Συνέδριο στις 19 Σεπτεμβρίου 2000,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ:

Πρόταση της Επιτροπής

1. Οι αρνητικές δαπάνες του γεωργικού τομέα διαιρούνται σε πέντε κατηγορίες, ήτοι, στα ποσά που ανακτώνται μετά από απάτες ή παρατυπίες, στις διορθώσεις στις προκαταβολές που

πραγματοποιήθηκαν βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999, στα «κέρδη» που μπορεί να προέρχονται από πωλήσεις στο πλαίσιο της δημόσιας αποθεματοποίησης, στη συμπληρωματική εισφορά για την πλεονασματική παραγωγή γάλακτος και στις δημοσιονομικές συνέπειες των αποφάσεων για την εκκαθάριση των λογαριασμών ⁽⁴⁾.

2. Σύμφωνα με την Επιτροπή, αυτές οι αρνητικές δαπάνες ανήλθαν, για το οικονομικό έτος 1999, σε 1 576 εκατομμύρια ευρώ συνολικά, ποσό που αντιπροσωπεύει το 3,9 % των δαπανών του γεωργικού τομέα και το 1,7 % του συνολικού προϋπολογισμού ⁽⁵⁾.

3. Η Επιτροπή προτιμάει να αντιμετωπίζει εφεξής αυτές τις αρνητικές δαπάνες ως έσοδα για ειδικό προορισμό και να τις εγγράφει στο ΕΓΤΠΕ χωρίς σαφή προσδιορισμό, προκειμένου να χρηματοδοτεί κάθε δαπάνη, οποιασδήποτε φύσης, από τη στιγμή που συνδέεται με το τμήμα εγγυήσεων.

Αρνητικές δαπάνες

4. Το 1997, το Συνέδριο παρατήρησε ότι «ο προϋπολογισμός περιλαμβάνει μια σειρά (...) αρνητικές δαπάνες, που στην πραγματικότητα είναι έσοδα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτά τα αρνητικά ποσά εγκρίνονται από τον ισχύοντα δημοσιονομικό κανονισμό: πρόκειται για την περίπτωση της εκκαθάρισης των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεις (άρθρο 102 παράγραφος 3). Σε άλλες περιπτώσεις, αυτά τα ποσά θεσπίστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού, χωρίς να προβλέπονται από το δημοσιονομικό κανονισμό: πρόκειται για την περίπτωση των εισφορών συνυπευθυνότητας που εισπράττονται στο πλαίσιο ορισμένων οργανώσεων αγορών (...)».

⁽⁴⁾ Αιτιολογική έκθεση, παράγραφος 1, έγγραφο της Επιτροπής αριθ. 2000/0204 (CNS) — COM(2000) 494 τελικό σ. 2.

⁽⁵⁾ Αιτιολογική έκθεση της πρότασης τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999, παράγραφος 1, καθώς και λογαριασμός διαχείρισης και δημοσιονομικός ισολογισμός σχετικά με τις πράξεις του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 1999 — πιστώσεις για αναλήψεις υποχρεώσεων του οικονομικού έτους 1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 356 της 31.12.1977, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 326 της 18.12.1999, σ. 1.

⁽³⁾ Έγγραφο της Επιτροπής αριθ. 2000/0204 (CNS) — COM (2000) 494 τελικό.

5. «Κάθε αρνητικό ποσό επιφέρει έλλειψη διαφάνειας και μεγαλύτερη δυσχέρεια ανάγνωσης και κατανόησης του προϋπολογισμού. Επιπλέον, όταν αυτά τα αρνητικά ποσά είναι εξειδικευμένα και οδηγούν στη μείωση των ποσών των θετικών κονδυλίων, πραγματοποιείται συμψηφισμός μεταξύ ορισμένων εσόδων και δαπανών, και, κατά συνέπεια, παράβαση της αρχής της καθολικότητας του προϋπολογισμού (...) Πρέπει επομένως να απαγορευθεί η ύπαρξη κάθε αρνητικού ποσού στον προϋπολογισμό (...)» ⁽¹⁾.

6. Η πρόταση της Επιτροπής για την κατάργηση των αρνητικών δαπανών του ΕΓΤΠΕ προσφέρει συνεπώς μια —μερική— απάντηση στο ζήτημα των αρνητικών ποσών που είχε θίξει προηγουμένως το Συνέδριο.

Έσοδα για ειδικό προορισμό

7. Το άρθρο 268 ΕΚ καθιερώνει τις αρχές της καθολικότητας και της ενότητας του προϋπολογισμού, ήτοι έναν ενιαίο προϋπολογισμό χωρίς προκαθορισμένη κατανομή των πόρων για τις δαπάνες και χωρίς συμψηφισμό μεταξύ εσόδων και δαπανών.

8. Κατ' εκτέλεση της συνθήκης, το άρθρο 4 παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι «το σύνολο των εσόδων καλύπτει το σύνολο των πιστώσεων για πληρωμές». Το ίδιο άρθρο 4 απαριθμεί εντούτοις ρητά, μολονότι όχι εξαντλητικά, ορισμένες εξαιρέσεις από αυτή τη διάταξη, και σε αυτές τις ρητές παρεκκλίσεις προστίθενται άλλες που μπορούν να συναχθούν από τα άρθρα 7 (επιστροφή προκαταβολών που εισπράττονται από τους δικαιούχους κοινοτικών ενισχύσεων) και 27 του δημοσιονομικού κανονισμού (πιστώσεις επαναχρησιμοποίησης). Εξάλλου, συγκεκριμένοι κανονισμοί προβλέπουν άλλα έσοδα για ειδικό προορισμό. ⁽²⁾

9. Κατά συνέπεια, προκειμένου να καταργηθεί η πρακτική των αρνητικών δαπανών που παραβιάζει τη διαφάνεια του προϋπολογισμού και της λογιστικής, η Επιτροπή προτείνει την καθιέρωση νέων εξαιρέσεων από την αρχή της καθολικότητας του προϋπολογισμού.

10. Προτείνει επίσης να περιληφθούν αυτές οι εξαιρέσεις, όχι στον ίδιο το δημοσιονομικό κανονισμό αλλά σε τομεακές κανονιστικές ρυθμίσεις, με το αιτιολογικό ότι η αντικατάσταση των αρνητικών

δαπανών από έσοδα για ειδικό προορισμό αφορά αποκλειστικά τη γεωργία και, καθώς μια τέτοια αντικατάσταση απαιτεί την τροποποίηση διαφόρων κανονισμών του γεωργικού τομέα, κρίνεται σκόπιμη η εισαγωγή των εν λόγω εσόδων για ειδικό προορισμό όχι στο δημοσιονομικό κανονισμό αλλά στους ειδικούς κανονισμούς του γεωργικού τομέα ⁽³⁾.

11. Πρέπει λοιπόν να επισημανθεί ότι η παρούσα πρόταση δεν συμβάλλει στην απλοποίηση της δημοσιονομικής κανονιστικής ρύθμισης του ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεις, η οποία, εντούτοις, είναι ήδη δύσκολο να εφαρμόζεται από το διαχειριστή.

Συνέπειες της πρότασης της Επιτροπής

Ουδετερότητα του προϋπολογισμού

12. Η Επιτροπή αναφέρεται στο άρθρο 10 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής στη δημοσιονομική πειθαρχία και στη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού ⁽⁴⁾. Αυτό το άρθρο ορίζει ότι οι δημοσιονομικές προοπτικές δεν λαμβάνουν υπόψη τους τα κονδύλια του προϋπολογισμού που χρηματοδοτούνται από έσοδα για ειδικό προορισμό κατά την έννοια του άρθρου 4 του δημοσιονομικού κανονισμού. Η Επιτροπή προσθέτει ότι «υπό τους όρους αυτούς, η κατάργηση των αρνητικών δαπανών μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς να υπάρξουν επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό».

13. Εντούτοις, όσον αφορά τις γεωργικές δαπάνες, το πρόβλημα έγκειται στο γεγονός ότι η αρχή των νέων εσόδων για ειδικό προορισμό δεν θα εγγραφόταν στο άρθρο 4 του δημοσιονομικού κανονισμού αλλά σε τομεακές κανονιστικές ρυθμίσεις και ότι, επιπλέον, η διάθεση των εσόδων δεν θα αφορούσε συγκεκριμένα κονδύλια, αλλά υποδιάρθρωση του προϋπολογισμού.

14. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή, στην πρότασή της για την αναμόρφωση του δημοσιονομικού κανονισμού, διαβεβαιώνει ότι «η προτεινόμενη κατάργηση των αρνητικών δαπανών δεν θα δημιουργήσει επομένως προβλήματα για τη χρηματοδότηση της γεωργίας» αλλά προσθέτει ουσιαστικά ότι για λόγους ευκρίνειας το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο καλούνται να εγκρίνουν ερμηνευτική δήλωση η οποία θα επιβεβαιώνει τη δυνατότητα εφαρμογής του σημείου 10.2 της συμφωνίας στα έσοδα για ειδικό προορισμό που δημιουργήθηκαν πρόσφατα ⁽⁵⁾.

15. Ωστόσο, εάν πρόκειται να διασφαλιστεί η παρακολούθηση των γεωργικών εσόδων προκειμένου να καθοριστούν οι σαφείς ανάγκες χρηματοδότησης της γεωργικής πολιτικής, θα μπορούσε να θεσπιστεί ένα ικανοποιητικό σύστημα παρακολούθησης και υποβολής αναφορών χωρίς να είναι αναγκαίο να θιγεί η αρχή της καθολικότητας του προϋπολογισμού με τη δημιουργία εσόδων για ειδικό προορισμό.

⁽¹⁾ Γνωμοδότηση αριθ. 4/97 σχετική με την πρόταση κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σημεία 1.11 έως 1.14 του παραρτήματος (ΕΕ C 57 της 23.2.1998, σ. 9).

⁽²⁾ Όσον αφορά τις εξαιρέσεις από την αρχή της καθολικότητας, η πρόταση αναμόρφωσης του δημοσιονομικού κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή συνιστά τη μερική κατάργηση των επιστροφών προκαταβολών, καθώς και την ανακατάταξη της πλειονότητας των τρεχουσών περιπτώσεων επαναχρησιμοποίησης σε έσοδα για ειδικό προορισμό και διατηρεί ορισμένα άλλα έσοδα για ειδικό προορισμό. Συνεπώς, προβλέπονται «στον ίδιο το κατηγορίες εσόδων για ειδικό προορισμό: αυτά που ορίζονται στον ίδιο το δημοσιονομικό κανονισμό και αυτά που προβλέπονται στους ειδικούς κανονισμούς, όπως είναι οι σημερινές αρνητικές δαπάνες». Βλέπε για το θέμα αυτό: Πρόταση κανονισμού (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) του Συμβουλίου για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· έγγραφο της Επιτροπής αριθ. 2000/0203 (CNS) — COM(2000) 461 τελικό, σ. 11.

⁽³⁾ Τέταρτη αιτιολογική σκέψη της πρότασης τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999· έγγραφο της Επιτροπής αριθ. 2000/0204 (CNS) — COM(2000) 494 τελικό, σ. 4.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 172 της 18.6.1999, σ. 1.

⁽⁵⁾ Βλέπε: COM(2000) 461 τελικό σ. 14· το προαναφερθέν σημείο 10.2 αντιστοιχεί στην πραγματικότητα στο τρίτο εδάφιο 3 της παραγράφου 10.

Φύση των δαπανών που θα χρηματοδοτούνται από τα έσοδα για ειδικό προορισμό

16. Η επιλογή της Επιτροπής να καταφύγει στην τεχνική των εσόδων για ειδικό προορισμό εξηγείται από το γεγονός ότι: «Προκειμένου να αποκλεισθεί η αντιστάθμιση σε επίπεδο κρατών μελών μεταξύ των δαπανών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων-τμήμα Εγγυήσεων και των εσόδων για ειδικό προορισμό για τη χρηματοδότηση των δαπανών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων-τμήμα Εγγυήσεων, πρέπει τα έσοδα να καταβάλλονται και να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής» ⁽¹⁾.

17. Στην πράξη, η πρόταση θα έχει ως συνέπεια, ιδίως, τα έσοδα για ειδικό προορισμό που δημιουργήθηκαν πρόσφατα να μπορούν να χρηματοδοτούν μερικώς τόσο δαπάνες για την οργάνωση των αγορών (υποχρεωτικές δαπάνες — ΥΔ) όσο και μέτρα αγροτικής ανάπτυξης (μη υποχρεωτικές δαπάνες — ΜΥΔ), εφόσον οι δαπάνες για την αγροτική ανάπτυξη χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεις. Ομοίως, δαπάνες που αφορούν κοινή οργάνωση αγοράς θα μπορούν να διατεθούν για γεωργικές δαπάνες που ανήκουν σε άλλη κοινή οργάνωση αγοράς.

18. Ο σχεδιασμός της διάθεσης των εσόδων κατ' αυτόν τον τρόπο θα επέτρεπε στην Επιτροπή να διαθέτει κάποιο περιθώριο ευελιξίας για τις γεωργικές δαπάνες, για τον επιπρόσθετο λόγο ότι στην πρόταση δεν διευκρινίζεται ο τρόπος με τον οποίο θα πραγματοποιείται η κατανομή μεταξύ, αφενός, των εσόδων που προορίζονται για τη χρηματοδότηση των δαπανών της κοινής γεωργικής πολιτικής και, αφετέρου, των εσόδων για τη χρηματοδότηση των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης και των συνοδευτικών μέτρων.

Διαδικασία του προϋπολογισμού και λογιστική διαδικασία

19. Η έκφραση «καταβάλλεται στο Ταμείο» που χρησιμοποιείται, συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παράγραφος 3 της πρότασης, είναι ανεπαρκής στο μέτρο που το ΕΓΤΠΕ δεν διαθέτει ούτε νομική προσωπικότητα ούτε αυτόνομο προϋπολογισμό. Αποτελεί απλώς ένα μέρος του τμήματος «Επιτροπή» του γενικού προϋπολογισμού.

20. Εξάλλου, η πρόταση της Επιτροπής περιέχει ένα εγγενές παράδοξο, που συνίσταται στην εισαγωγή εξαίρεσης από την αρχή της καθολικότητας αλλά και στη διευρύνση της διάθεσης εσόδων, που εκτιμούνται στο 1,7 % του κοινοτικού προϋπολογισμού, για σύνολο δαπανών των οποίων το συνολικό ποσό αντιστοιχεί περίπου στο 43 % αυτού του ίδιου προϋπολογισμού.

21. Επιπλέον, τόσο στην αιτιολογική έκθεση όσο και στο κείμενο της πρότασης της Επιτροπής δεν διευκρινίζεται σύμφωνα με ποιους όρους θα εγγραφούν στον προϋπολογισμό αυτά τα «έσοδα για ειδικό προορισμό» ούτε οι διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες θα βεβαιωθούν.

22. Τέλος, ενώ δεν μπορεί να αποκλειστεί εκ των προτέρων η ύπαρξη δημοσιονομικού υπολοίπου εσόδων στο τέλος του οικονομικού έτους, η Επιτροπή δεν αναφέρει τις διατάξεις που θα θεσπιστούν για την αποφυγή μιας τέτοιας κατάστασης ούτε ακόμη το χειρισμό του οποίου θα τύχουν τα ενδεχόμενα υπόλοιπα.

Ενδεχόμενος δημοσιονομικός και λογιστικός χειρισμός των εν λόγω ποσών

23. Μπορεί να γίνει συσχετισμός μεταξύ, αφενός, των γεωργικών εισφορών που εισπράττονται υπέρ των Κοινοτήτων στο πλαίσιο των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες και, αφετέρου, των εισφορών που υπολογίζονται και εισπράττονται επί της παραγωγής και αποθεματοποίησης της ζάχαρης, της ισογλυκόζης και της ινουλίνης. Στην πραγματικότητα, αυτά τα έσοδα, μολονότι γεωργικής φύσεως, προορίζονται για τη γενική χρηματοδότηση του συνόλου των κοινοτικών δαπανών.

24. Εντούτοις, τα έσοδα για τα οποία γίνεται τώρα λόγος δεν μπορούν να εξομοιωθούν με τους «παραδοσιακούς ιδίους πόρους» τους οποίους αποτελούν οι γεωργικές εισφορές και η εισφορά για τη ζάχαρη. Πράγματι, υπάρχει πολύ μεγάλη συσχέτιση μεταξύ των εισπράξεων στις οποίες η Επιτροπή θέλει να προσδώσει το καθεστώς εσόδων για ειδικό προορισμό και των υποχρεώσεων ή των δαπανών που πραγματοποιήσει το ΕΓΤΠΕ κατά τη διάρκεια του τρέχοντος ή προηγούμενων οικονομικών ετών, είτε πρόκειται για την εκκαθάριση που αφορά ουσιαστικά διορθώσεις δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο προηγούμενων οικονομικών ετών, εισπραχθέντα πρόστιμα, ποινές και τόκους υπερημερίας είτε πρόκειται για εγγυήσεις και ασφάλειες που έχουν καταπέσει.

25. Στη συγκεκριμένη περίπτωση των συμπληρωματικών εισφορών του γαλακτοκομικού τομέα, οι οποίες προορίζονται εκ φύσεως να διασφαλίζουν την ισορροπία της κοινής οργάνωσης αγοράς του γάλακτος και των παράγωγων προϊόντων του, σημειώνεται ότι οι σημαντικές και επανειλημμένες καθυστερήσεις στην καταχώριση των αρνητικών δαπανών που αφορούν τη συμπληρωματική εισφορά δεν δίνουν τη δυνατότητα να διασφαλιστεί η αυστηρή σύμπτωση μεταξύ των δαπανών της περιόδου εμπορίας που αφορούν το οικονομικό έτος και των αντίστοιχων εσόδων.

26. Όσον αφορά τις διορθώσεις προκαταβολών που πραγματοποιούνται βάσει του άρθρου 13 της δημοσιονομικής πειθαρχίας, αυτές συνίστανται σε αναστολές ή μειώσεις προκαταβολών που πραγματοποιούνται αυτόματα και προσωρινά, με την επιφύλαξη της μη αμφισβήτησης. Αυτές οι διορθώσεις δεν αποτελούν έσοδα. Στην πραγματικότητα, εάν η Επιτροπή καταβάλει στο κράτος μέλος ποσό μικρότερο από το ζητούμενο («μείωση προκαταβολών») ή δεν καταβάλει προκαταβολή («αναστολή προκαταβολής»), οι μη χρησιμοποιηθείσες πιστώσεις παραμένουν διαθέσιμες και, κατά κανόνα, δεν θα πρέπει να υπάρχουν ποσά ούτε προς ανάκτηση ούτε προς αναδιάθεση. Στην πράξη, εφόσον πρόκειται για ακυρώσεις λογιστικών εγγραφών του τρέχοντος οικονομικού έτους, θα μπορούσαν κατά συνέπεια νομίμως να αντιμετωπιστούν ως διορθώσεις των δαπανών.

27. Όσον αφορά τα πιστωτικά υπόλοιπα των λογαριασμών δημόσιας αποθεματοποίησης που καταχωρίζονται σε κάθε οικείο κεφάλαιο, αυτά προέρχονται ουσιαστικά από υπερεκτίμηση των τυχόν αρχικών απαξιώσεων κατά την αγορά και από επιπλέον απαξιώσεις που υπολογίστηκαν στις 30 Σεπτεμβρίου. Καθώς αυτές οι απαξιώσεις, ως επί το πλείστον, καταχωρίστηκαν λογιστικά στις δαπάνες των προηγούμενων οικονομικών ετών, θα ήταν εντελώς λογικό τα κέρδη από τις πωλήσεις αποθεμάτων που μπορούν να εξομοιωθούν με ακυρώσεις προβλέψεων, να καταλογιστούν ως διάφορα έσοδα, εφόσον οι αρχικές δαπάνες των εσόδων διενεργήθηκαν σε προηγούμενα οικονομικά έτη. Αυτή η λογική εφαρμόζεται επίσης στην εκκαθάριση, καθώς και στις περισσότερες περιπτώσεις ανάκτησης ποσών μετά από απάτες ή παρατυπίες.

28. Ως εκ τούτου, η λύση που συνάδει με την προϋπολογιστική ορθοφροσύνη είναι να εγγράφονται τα εν λόγω γεωργικά έσοδα στη

⁽¹⁾ Πέμπτη αιτιολογική σκέψη της πρότασης· COM(2000) 494 τελικό.

γενική κατάσταση εσόδων. Το άρθρο 613 και η θέση 7001 της γενικής κατάστασης εσόδων θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως η δομή του προϋπολογισμού για την ενσωμάτωση αυτών των νέων εσόδων, υπό την προϋπόθεση προσαρμογής και εκσυγχρονισμού της διατύπωσης και των παρατηρήσεων. Ενδεχομένως, και προκειμένου να διευκολυνθεί η κατάρτιση και η παρακολούθηση των δημοσιονομικών προοπτικών στο γεωργικό τομέα, η αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή μπορεί, εάν το κρίνει σκόπιμο, να προσθέσει μια κατηγορία επιπρόσθετων εσόδων στην ονοματολογία του προϋπολογισμού.

Συμπέρασμα

29. Σύμφωνα με τη γνώμη του Συνεδρίου, τα γεωργικά έσοδα που εμφανίζονται μέχρι τώρα στον προϋπολογισμό ως αρνητικές δαπάνες θα πρέπει εφεξής να εγγράφονται στη γενική κατάσταση εσόδων. Η λύση αυτή δεν απαιτεί καμία τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, μόνο οι διατάξεις των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1258/1999, (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92, (ΕΟΚ) αριθ. 3492/90 και (ΕΟΚ) αριθ. 352/78 όπου αναφέρονται οι αρνητικές δαπάνες θα πρέπει να καταργηθούν ή να τροποποιηθούν.

30. Εξάλλου, καμία νομοθετική διάταξη δεν είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί ότι λαμβάνονται υπόψη οι τρέχουσες αρνητικές δαπάνες στον υπολογισμό των δημοσιονομικών προοπτικών.

31. Ενδεχομένως να υπάρξουν περιπτώσεις κατά τις οποίες ορισμένα ειδικά έσοδα, που δεν περιλαμβάνονται στον τομέα του ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεις, να δώσουν τη δυνατότητα στα κοινοτικά όργανα να δαπανήσουν αντίστοιχα ποσά για συναφείς σκοπούς, χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί νέα έγκριση στο πλαίσιο του προϋπολογισμού. Κάθε ενδεχόμενη τέτοιου είδους εξαίρεση από τις αρχές των κοινοτικών δημόσιων οικονομικών πρέπει να εγγράφεται αποκλειστικά στο δημοσιονομικό κανονισμό εφόσον αποδεικνύεται πλήρως αιτιολογημένη.

32. Τέλος, το Συνέδριο σημειώνει τις προτάσεις της Επιτροπής σχετικά με τις προσαρμογές των κανονισμών μετά την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾.

Η παρούσα γνωμοδότηση εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Λουξεμβούργο, κατά τη συνεδρίασή του της 24ης και 25ης Ιανουαρίου 2001.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο

Jan O. KARLSSON

Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.